

En glad sportsmann

De eneste gangene jeg kan bli litt lei meg, er når jeg tenker på at jeg statistisk sett bare har 15-20 år igjen å leve. Jeg synes det er meningsløst. Jeg er 72 år nå, men kan godt tenke meg å bli 100 år, og gjerne mer.

Jon Herwig Carlsen, NRK-veteran, VG

OL spiller livet

Både Northug og Norge trenger skuffelser. De minner oss om at selve livet handler om opp- og nedture. Vi må tåle tap. Og så får vi demonstrert at Petter Northug heldigvis ikke er noe overmenneske.

Arnulf Kolstad

Professor i norsk sosialpsykologi, VG

Agder som identifikasjon

Mens de fleste av oss har en følelse av tilhørighet til den kommunen vi bor i, er det de færreste som identifiserer seg med fylke. Blir du spurt om hvor du er fra, sier du ikke Aust-Agder eller Vest-Agder, men Lillesand, Mandal eller Sørlandet.

Finn Holmer-Hoven, Fædrelandsvennen

DEBATT Agderposten forbeholder seg retten til å forkorte innlegg, publisere dem i avis og på nett, samt lagre publisert stoff elektronisk. Innlegg skal underskrives med fullt navn, vennligst oppgi adresse og telefonnummer også på e-post. Adresse: Agderposten, postboks 8, 4801 Arendal. Merk konv. «debatt». Send e-post til: debatt@agderposten.no. NB! Innsendte manuskripter blir ikke returnert.

BARBU-SAKEN

Hvem dummer seg ut, Sandberg?

Alf M. Sandberg har i Agderposten 19.02 en bredside mot alle som ikke er enig med ham i «Barbu-saken». Innlegget er så ubalansert at det kanskje ikke fortjener å bli kommentert, men det er for vanskelig å avstå.

Ifølge Alf M. Sandberg har ingen politikere som er tilhengere av utbygging i Barbu, relevant formell kompetanse, men de er uopplyste. For en debattform! Er det bare Alf M. Sandberg og hans trosfeller som er opplyste og som har krav på troverdighet?

Alf M. Sandberg tillater seg endog å hevde at Arendal er i ferd med å dumme seg fullstendig ut i tilfelle utbygging. Ham om det, men han demonstrerer tydelig at det også er andre og langt enklere måter å dumme seg ut på.

Han hevder videre at interessen for Barbus fremtid i Arendal er større enn spørsmålet om fylkessammenslåing. Hvis det er riktig at Barbu-saken i Arendal overskygger spørsmålet om byens og regionens fremtid i ett eller to fylker, synes jeg faktisk litt synd på Arendal. Det blir litt for «trangviksk» og perspektivløst.

Endelig hevder Alf M. Sandberg at de angivelig «ytterst få» som i spaltene har tatt til orde for utbygging, har egne interesser i saken. Jeg kan ikke snakke for andre. Jeg har imidlertid selv ytret meg om

saken i Agderpostens spalter og kan forsikre at jeg ikke har noen som helst egeninteresse i saken. Jeg går ut fra at det gjelder en lang rekke av mine meningsfeller.

Tallag Andersen
Oslo

SKRÅBLIKK

Lørdagens skivebom av Blågestad

Jeg har hatt stor interesse av å lese journalist og kommentator i Agderposten, Karen Kristine Blågestads friske «Skråblikk». Noen ganger er hun veldig god, og det er alltid moro å se at noen tør fremme en annen mening enn det allment aksepterte. Men sist lørdag bommet hun fullstendig, ja, i disse OL-tider må man kunne kalle det en fullstendig skivebom.

Hun sier at debatten om utbyggingen i Barbu har avdekket to ting, at demokratiet lever i beste velgående og at det ikke er grenser for hva folk får seg til å si. Det siste kan jeg si meg enig i, da først og fremst med tanke på hva journalisten selv har kokt i hop om befolkningens engasjement for å redde Barbu fra blokkbebyggelse.

At demokratiet lever i beste velgående derimot, er der andre meninger om på det lokale plan. Byens ordfører har selv skrytt av at lokaldemokratiet fungerer, når hun har mottatt protester i store folkemøter og i avisenes leserpalter. «Flott at folk engasjerer seg», har hun uttalt, «det viser at lokaldemokratiet fungerer!» Og så går

hun til bystyresalen og stemmer velgerne midt imot. Hva slag demokrati er det?

Blågestad kan jo ikke ha lest hundrevis av leserinnlegg i sin egen avis, når hun gjør Okkenhaug til den sentrale aktør i motstanden mot blokkbebyggelse i Barbu. Har hun ikke oppfattet at motstanden mot både blokkene i Barbu og mot hele den voldsomme utbyggingen av nærmest hele Arendals sjøfront, har vekket motstand, ikke bare fra det hun kaller «parkfolket» i Barbu, men fra folk i hele kommunen og i alle aldre? Det er rett og slett fornærmende å redusere det største folkelige engasjementet i Arendal noensinne til «noen gamle hippier, aksjonister og han i brun strikkelse».

Selv kjenner jeg ikke Okkenhaug, og da han spikret opp sine «teser» på Rådhusets dør i 1990, må jeg innrømme jeg tenkte; «Okkenhaug? Okken haug er det»? Men han er tydeligvis en aktør med tanker om byfornyelse, og når han nylig uttalte at «Amfi Arena og Kulturhuset er synlige bevis på at man har presset store volumer ned i en trang bykjerne, og at det skaper ubalanse», så er jeg og mange andre hjertens enig. Disse blunderne er det lite å gjøre med nå, men dette må ikke bli trenden i lille Arendal, slik det tydeligvis legges opp til av rådmann, ordfører og andre toppolitikere.

Okkenhaug fikk ordføreren til å bli sint, ja, «forbanna» til og med, da han påsto Arendal ikke fikk noe til. Der røpet kanskje ordføreren seg noe, for

det er vel det som er den viktigste drivkraften, å få noe til? Samme hva?

Blågestad skriver at parkfolket mener «politikere er bortimot korrupte, opererer bare i lukkede rom, lyver med blankt blikk». Det er jo noen drøye overdrivelser, men at mange undrer seg over hvorfor en investors tre blokker foran småhus i Barbu er så viktig Apolitikk at bystyregruppa må låses, gir dessverre et grunnlag for spekulasjoner.

Blågestad har også oppfattet «påstander om kokkelimonke mellom kapital og kommune» og er lei av «grove og luftige påstander» og savner noe mer konkret. Nå er det jo Blågestad som er journalist, og vanligvis er det journalister som driver undersøkelser. Jeg kan selv veldig lite om Blågestads «kokkelimonke», men om ikke et tips, så har jeg i hvert fall et spørsmål som kan hjelpe henne litt på vei:

Blågestads gode venn og tidligere journalist i Agderposten, Trond Madsen, er den samme Trond Madsen som nå jobber som påvirkningsagent for konsulentfirmaet Dale+Bang, samme firma der redaktør Ljøstad var administrerende direktør før han kom til Agderposten? Er det samme Trond Madsen som har i oppdrag for Barbu Brygge å påvirke prosessene for å få opp tre blokker i Barbu?

Denne Trond Madsen er vel ikke samme Trond Madsen som også er medlem av Arendal Arbeiderparti, og som er såpass aktiv i partiet at han var med på møtet der Arbeiderpar-

tiet besluttet å låse sin bystyregruppe i Barbu-saken?

Jeg håper ikke det er samme mann, for da må jeg også spørre Blågestad om dette fjaset hun skrev er et resultat av påvirkning fra samme Madsen? Og er det det, så har jeg mistet alle illusjoner om Arendal Arbeiderparti og om undersøken- de journalistikk og balanserte avisreportasjer.

Noen ganger må også journalister velge å krølle det man har skrevet sammen til en liten ball og i hvert fall prøve å treffe blink i papirkurven.

Alf M Sandberg
Trømøy

PENSJON

Rettigheter og sjømannspensjon

Jeg er så enig med Grethe Mjåland om sjømannspensjon og forbundene for sjøfolk. Jeg har nå seilt i ca 40 år og på grunn av helsen må jeg nå slutte å seile og spurte da forbundet om hvilke rettigheter jeg hadde. Svaret jeg fikk av det forbundet jeg er medlem i var enkelt og greit; Loven for sjøfolk er veldig vanskelig og komplisert, så om jeg ikke kunne lete på Internett og finne ut av det selv? Men de var veldig raske med å sende ut regning på medlemskontingenten.

Da den store utflaggingen av skipsfarten foregikk på slutten av 70-tallet, uttalte en stortingsrepresentant; Det er ikke farlig, for sjøfolka har alltid måttet klare seg selv.

Arne Viken

Demonstrasjonstog er en akseptert ytringsform

INNSPILL

For kort tid siden ble Dagbladet tipset om at det på hjemmesiden til politiets sikkerhetstjeneste fantes en lite flatterende tegning av profeten Muhammed. Dagbladet smurte deretter saken ut i avisen med stor spalteplass.

Tegningen var åpenbart uten politisk innhold og mening, og ifølge Dagbladets redaktør, var det ikke en provokasjon. Selv mennesker som ikke tilhører islam, stiller seg derfor uforstående til dette journalistiske lavmål. Så kan man si at dette skjer i ytringsfrihetens ånd, så da er det OK, eller?

Det er ingen tvil om at Dagbladet, med hjemmel i ytringsfriheten, kan gjøre det de gjorde, men i flere saker ellers i samfunnet blir det gjerne trukket visse grenser, også for ytringers frihet.

Ytringsfriheten er ukrenkelig i vårt demokrati, men da må man være varsom, så man ikke krenker eller misbruker

selve friheten. Det er mulig å bruke sunt folkevett.

Personlig mener jeg at en slik tegning ikke behøver å krenke noen eller sverte noe som er hellig. Det hellige står på egne ben.

Gudstro og profetenes posisjon burde ut fra det, ikke trenge beskyttelse fra små mennesker. Det er nok mer riktig som muslimske Hadia Tajik har sagt til en osloavis: «Gud tåler en trøkk». Hvis ikke, kan det jo reises alvorlige spørsmål ved både troen og allmakten.

Uansett, mange sa de følte seg krenket, og det må vi tro dem på. Spørsmålet blir hvordan man så reagerer på slik krenkelse? I et demokrati har man f.eks. rett til å gi uttrykk for sitt syn enten skriftlig eller via dialog, eller ved demonstrasjonstog og plakater, eller ved flere virkemidler samtidig.

Ser vi bort fra en mindre gruppe som forsøkte å hisse opp forsamlingen, så var den demonstrasjon som moderate muslimer gjennomførte mot Dagbladets oppslag, både fredelig og saklig.

På bakgrunn av at de fleste innvandrere kommer fra kulturer med liten trening i demokratiske ytringsformer,

må dette oppfattes som et skritt i riktig retning, – bort fra tumulter og vold og over til mer saklig bruk av ytringsfriheten. Saklighetsnivået i Dagbladets oppslag kan oppfattes som tvilsomt.

Etterspillet, hvor Siv Jensen forsøker å skåre kortsiktig politisk gevinst ved å hevde at denne demonstrasjon er bevis på islamisering, er flaut. Hun burde kanskje heller sagt at dette er et bevis på integrering og derved signalisert støtte til den moderate majoritet som begynner å vise respekt for våre demokratiske verdier. Demonstrasjonstog er en akseptert ytringsform i vårt samfunn.

Når vi ser tegn på integrering ved respekt for demokratiske verdier og opptreden, er det vår plikt å støtte de moderate kreftene for å isolere urostifterne, – de militante islamistene.

Personer som tilhører militant islamisme og truer enkeltmennesker, demokratiske verdier og bryter norsk lov, må straks stilles til strafferettslig ansvar og om mulig utvises fra landet. Vi må handle nå, for passivitet i slike saker, gir dem frihet til misbruk av friheten og innføring av undertrykkende voldsregime.

Rundt 300 demonstrerte fredelig i Oslo mot Dagbladets trykking av Muhammed-tegningen.

FOTO: SCANPIX

Audun Tømmerås
Verdipolitisk parti

